

Eg havi verið fermur og ungur

1.

Eg havi verið fermur og ungur,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú eri eg gamal og stirvin og tungur,
so fer alt á foldum.

2.

Fyrr leikti eg lættur um fjøll og skor,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú tyngist í hvørjum mítt fótaspor,
so fer alt á foldum.

3.

Fyrr dámdi mær harðan seyðarakstur,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú hevði eg skjótt verið fyrilagstur,
so fer alt á foldum

4.

Fyrr róði eg fróur á Vágahavið,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú hevði tað verið nógv, nógv ov stravi,
so fer alt á foldum.

5.

Fyrr kundi eg væl mítt hvalvákn stýra,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú hongur mín grindaknívur í slíðra,
so fer alt á foldum.

6.

Fyrr dámdi mær harðan grindaróður.
so fagurt tá fullu mær rím,
nú hevði eg skjótt verið pøstur og móður,
so fer alt á foldum.

7.

Fyrr var eg við líggjanum kringur á bøi,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú eri eg raskast í mussaskøði,
so fer alt á foldum.

8.

Fyrr seig eg fúsar í lundalandið,
so fagurt tá fullu mær rím,
nú tori eg ikki í lesningsbandið,
so fer alt á foldum.

9.

Fyrr mettist eg javnur við rættar menn,
so fagurt á fullu mær rím,
nú orki eg einans at røra mín penn,
so fer alt á foldum.

10.

Tó kann eg væl vera fegin og fróur,
um trek nú falla mær rím,
eg veit mær fylgir mín faðir góður,
um alt fer á foldum.

11.

Og má eg her missa so mangan gleim,
og enda so her míni rím,
hann tekur meg burt til eitt betri heim,
enn finnist á foldum.

Mikkjal Dánialsson á Ryggi